

Den svarer til § 110, stk. 1, i aktieselskabsloven med de forskelle som følger af de særlige selskabsretlige regler, der gælder for udøvelse af forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen indeholder reglerne om udbytteuddeling i forsikringselskaber.

Forudsætningen for, at der kan ske udbetaling af udbytte, er, at alle krav til selskabets basiskapital er opfyldt, jf. § 290. Vedtægtsmæssige bundne reserver omfatter eksempelvis grundfonden i gensidige selskaber.

Til § 290

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen foreskriver, at udbytteudbetaling kræver, at selskabets basiskapital utvivlsomt er opfyldt.

Til § 291

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 1 svarer til aktieselskabslovens § 109.

Stk. 2 svarer til aktieselskabslovens § 110, stk. 2, med de forskelle som følger af de særlige selskabsretlige regler, der gælder for udøvelse af forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler for udlodning til aktionærer. Bestemmelsens stk. 1 henviser ved formuleringen »i øvrigt« udelukkende til reglerne i forslaget § § 289 og 290.

Til § 292

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen indeholder reglerne om henlæggelse til sikkerhedsfond. Efter bestemmelsen kan forsikringselskabet, såfremt vedtægterne indeholder regler herom, henlægge til en sikkerhedsfond.

Efter *stk. 2* kan midler der er henlagt til en sikkerhedsfond ikke fratrædes denne. Dog kan sikkerhedsfondens midler efter tilladelse fra Finanstilsynet anvendes til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser. Herved sikres, at sikkerhedsfonde kun anvendes efter deres formål, og at de udgør en for forsikringstagerne særlig reserve.

Til § 293

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 1 opstiller en række krav til vedtægterne om selskabets virksomhed. Disse krav skal alle være opfyldt, for at selskabet kan være omfattet af kapitlets regler.

Selv om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan selskabet alligevel ikke kræve sig henført til dette kapitel, hvis virksomheden har et sådant omfang eller karakter, at den rammes af en eller flere af de begrænsninger, der er nævnt under stk. 2, nr. 1 eller 2. Selskabet bliver i så fald underlagt fuldt tilsyn.

Formuleringen medfører ikke, at pkt. 1-6 skal gives ordret i selskabets vedtægter, men blot, at vedtægterne skal omfatte alle seks punkter og indeholde klare regler, der dokumenterer, at de betingelser der er nævnt i 1. pkt er opfyldte. Selskabets formål skal endvidere være begrænset til ét af de under pkt. 1, nr. 1, nævnte to forsikringsformål.

Med hensyn til muligheden for, at et selskab kan opnå Finanstilsynets dispensation til forsikringsvirksomhed efter reglerne i dette kapitel for andre forsikringsarter end nævnt under stk. 1, nr. 1, se §§ 253 og 254.

Et selskab, der ønsker sig underlagt det lempeligere tilsyn efter dette kapitel, må begrænse sit formål til forsikringsvirksomhed inden for enten forsikringsarterne »ulykke og sygdom« eller »husdyrsforsikring«. Det lempeligere tilsyn omfatter kun selskaber, der udelukkende tegner enten syge- og ulykkesforsikringer eller husdyrsforsikringer, hvor forsikringstagerne normalt vil være i stand til at udøve den fornødne kontrol.

Koncession kan gives til forsikringsklasserne 1 og 2 i kombination, dvs. til »ulykke og sygdom«; men en koncession kan tillige begrænses efter »forsikringsarten«, jf. § 5, stk. 3, og § 7, nr. 5, i koncessionsbekendtgørelsen, skade. Derved bliver det muligt at afgrænse koncessionen i overensstemmelse med vedtægternes formålsparagraf.

Udtrykket »forsikrede« er i personforsikring den sædvanligt anvendte betegnelse for en person, på hvis liv eller helbred forsikringen tegnes. Kravet om, at den forsikrede tillige skal være forsikringstager indebærer derfor, at selskabet skal indgå aftalen med den, på hvis liv eller helbred forsikringen skal tegnes.

Det gensidige selskabs forsikringstagerer – og kun disse – betragtes som medlemmer af selskabet. Efter forsikringsaftalelovens terminologi, jf. lovens § 2, er »forsikringstageren« den, der afslutter forsikringsaf-